

Rocca di Papa, 7 februari 2021

SPECIAL: ASSEMBLEE VAN DE FOCOLARE 2021

1. OPENING EN GROETEN
2. INHOUD / SAMENVATTING / BEELDEN VAN DE ASSEMBLEE VAN DE FOCOLARE 2021
3. GROET VAN KARDINAAL KEVIN FARRELL
4. GROET VAN MARIA VOCE (EMMAUS)
5. WIE IS MARGARET KARRAM
6. ACHTER DE SCHERMEN VAN DE ASSEMBLEE VAN DE FOCOLARE 2021
7. GENNIE MA (MYANMAR) EN MGR. WILLIAM MICHAEL MULVEY (VS)
8. WIE IS JESUS MORAN?
9. DE ASSEMBLEE VAN DE FOCOLARE 2021 OP AUDIENTIE BIJ PAUS FRANCISCUS
10. AFSLUITING

1. OPENING EN GROETEN

Stefania Tanesini: Goedemiddag, voor iedereen die ons volgt. Hier vanuit Italië, een groet aan iedereen die verbonden is in heel de wereld. Welkom terug bij het focolarejournaal, wat dit keer geheel is gewijd aan de Algemene Assemblee van de Focolarebeweging die zojuist is beëindigd.

We zijn live verbonden met de hele wereld, ook met de 362 deelnemers aan de Assemblee die de presidente, de co-president en de algemene raadsleden hebben gekozen en die gewerkt hebben aan de richtlijnen van de Focolarebeweging voor de komende zes jaar. Enkelen van hen zijn hier in deze zaal, anderen elders in de wereld. Een groet aan allen, dichtbij en ver weg!

2. INHOUD / SAMENVATTING / BEELDEN VAN DE ASSEMBLEE VAN DE FOCOLARE 2021

Stefania: En laten we direct naar de kern van deze Assemblee gaan, een vergadering met deelnemers die verschilden in leeftijd, roeping, er waren christenen van verschillende Kerken, een joodse rabbijn, er waren twee moslims, er waren mensen met een niet religieuze overtuiging, een boeddhist. Wat heeft er zich afgespeeld in de Focolare-assemblee? We zien het met deze beelden.

Spreker:

De Algemene Assemblee van de Focolarebeweging vond plaats van 24 januari tot 7 februari 2021. Het is de derde Algemene Assemblee na het overlijden van Chiara Lubich.

Er waren 359 deelnemers van over de hele wereld die de verschillende culturen, generaties, roepingen, confessies en religies vertegenwoordigden, die er binnen de beweging aanwezig zijn.

De Assemblee zou eigenlijk begin september 2020 plaatsvinden, maar werd uitgesteld vanwege de pandemie; het dicasterie voor Leken, Gezin en Leven heeft zijn goedkeuring gegeven zowel voor het uitstel als ook om de gehele Assemblee digitaal te laten verlopen.

Margaret Karram werd door 2/3 van de aanwezigen gekozen als derde presidente van de Focolare. Zij zal de komende 6 jaar de beweging leiden. Jesús Morán werd herkozen als co-president.

Vervolgens zijn de 22 raadsleden gekozen die de presidente en co-president zullen bijstaan in de verschillende bestuursfuncties van de beweging.

Tijdens de Assemblee zijn er verschillende onderwerpen besproken – vrucht van de meer dan 3.000 voorstellen vanuit de hele wereld - om nieuwe en geactualiseerde wegen van broederschap te bepalen als antwoord op de uitdagingen en vragen van de mensheid van vandaag, zowel wereldwijd als lokaal.

3. GROET VAN KARDINAAL KEVIN FARRELL

Stefania: Ik zou graag een speciale groet willen richten aan zijne Eminentie, kardinaal Kevin Farrell, prefect van het Dicasterie voor Leken, Gezin en Leven, en aan mevrouw Linda Ghisoni, ondersecretaris van het Dicasterie. We zijn erg blij dat jullie hier vandaag bij ons zijn. (Applaus)

Eminentie, u heeft de Focolaregemeenschappen in de wereld voor u en we zouden blij zijn met een woord van u.

Kardinaal Kevin Joseph Farrell: Beste vrienden en vriendinnen die tot de Focolarebeweging behoren, met genoegen richt ik mij tot jullie die hier aanwezig zijn en tot al degenen die via internet verbonden zijn. Allereerst wil ik Dr. Maria Voce bedanken voor haar inzet in de afgelopen jaren als presidente van het Werk van Maria in de niet gemakkelijke taak om de stichteres Chiara Lubich op te volgen, die de verantwoordelijkheid op zich heeft genomen om het leven en het apostolaat te leiden van deze zeer brede en gearticuleerde beweging die reeds in veel landen van de wereld aanwezig is en op velerlei gebied, niet alleen kerkelijk maar ook sociaal, academisch en cultureel.

Bedankt voor uw edelmoedige dienstbaarheid.

Vervolgens feliciteer ik de nieuwe presidente, Dr. Margaret Karram, gekozen in de onlangs afgesloten Assemblee, en wens ik haar toe de Focolarebeweging de komende jaren met wijsheid, openhartigheid, voorzichtigheid en ook met beslistheid te kunnen leiden, zodat het Werk van Maria zich meer en meer conformeert aan de grote plannen die God voor jullie allemaal in gedachten heeft en die van jullie het volgbaar en moedig vasthouden aan zijn wil vragen.

Vorig jaar hebben jullie het eeuwfeest van Chiara's geboorte gevierd en hoewel een eeuw misschien erg lang lijkt ben ik ervan overtuigd dat het Werk dat uit haar charisma is voortgekomen nog aan het begin staat, om een uitdrukking van de paus te gebruiken. Ik denk dat we kunnen zeggen dat de instellingen van Chiara zaden zijn die nog wachten om volledig te ontkiemen en de vrucht te dragen die God verlangt.

De nieuwe verantwoordelijken van het bestuur, maar ook jullie allemaal leden van de beweging, zijn daarom volledig betrokken bij deze grote missie om wat er is gezaaid vrucht te laten dragen.

Deze Collegamento's werden door Chiara zelf gewenst als een moment om als familie samen te komen, om samen na te denken, om de initiatieven bekend te maken waar ieder zich voor inzet, om de vreugde en gemeenschappelijke zorgen te delen. En vooral om terug te keren naar de fundamentele inspiraties, naar de diepgaande spirituele motieven die het hart van jullie hele leven moeten vormen en die jullie nooit uit het oog mogen verliezen.

Dit hart en leven met elkaar in gemeenschap brengen, helpt om de betekenis en vreugde te herontdekken van het behoren tot deze geestelijke familie die God heeft doen ontstaan.

Vooraf nodig ik jullie uit om met dankbaarheid en volgzzaamheid open te staan voor de woorden die de paus tijdens de audiëntie gisteren tot jullie heeft gericht. Zij zijn de zekere weg die de Heer zelf voor jullie uitstippelt, voor onze groei, voor onze heiliging, voor het concreet beleven van de kerkelijke gemeenschap.

Het Werk van Maria streeft, in navolging van het charisma dat haar eigen is, naar een steeds diepere eenheid binnen de beweging, binnen de Kerk, onder christenen en onder alle mensen. Bij het nastreven van dit doel, dat zo centraal staat in de beweging, is het belangrijk om de juiste vrijheid en de juiste persoonlijke autonomie te waarborgen binnen elk focolare en binnen alle andere associatieve en bestuurlijke sectoren van jullie beweging.

Wees daarom niet bang om ruimte te geven aan parrèsia, aan openhartige woorden, luisterend naar de stem van iedereen, jullie weten heel goed dat eenheid niet gelijk staat aan uniformiteit, maar dat het betekent dat er een gemeenschap ontstaat naar het beeld van de goddelijke gemeenschap, waar verschillen behouden blijven, gewaardeerd worden en leiden naar een hogere eenheid die de rijkdom van allen laat zien.

Beste vrienden, ik zou jullie willen verzekeren dat de Kerk een groot vertrouwen in jullie heeft, zoals de pausen altijd hebben getoond in de geschiedenis van de beweging. Ze bewondert en ondersteunt de evangelische geest die jullie bezielt, en waardeert de overvloedige vruchten die door de jaren heen uit jullie zijn voortgekomen: het religieuze ontwaken van vele leken, de toewijding van het leven, de roepingen tot het priesterschap en het huwelijksleven, de ontelbare werken van apostolaat die jullie met passie en bekwaamheid vooruit brengen en bovenal de onschatbare getuigenissen van heiligheid van de kant van de focolarino's en focolarina's die voorbeeldige levens hebben geleid en nog leiden, waarbij jullie de Kerk en de samenleving in veel delen van de wereld met christelijk gist hebben doen rijzen.

Om vele redenen zal de Kerk er altijd voor zorgen jullie te vergezellen met haar moederlijke welkom en met de vaderlijke waakzaamheid van haar gezag om jullie op de weg van haar groei te ondersteunen.

Moge de Heer jullie zegenen, beschermen en jullie laten groeien in eenheid en liefde. Bedankt allemaal. (Applaus)

Stefania: Eminentie, dit applaus drukt de diepe dank uit die wij u willen zeggen voor deze belangrijke en bemoedigende woorden, en we zullen ze koesteren.

4. GROET VAN MARIA VOCE (EMMAUS)

Stefania: En ik zou precies willen aansluiten bij uw woorden, want eerst heeft u Maria Voce, Emmaus, genoemd, die twee termijnen, twaalf jaar lang onze presidente is geweest. Emmaus, ik zou je hier naast me willen roepen, omdat ik denk dat ik de hele wereld vertegenwoordig in deze planetaire dank die we je willen zeggen met al onze genegenheid voor jou . Emmaus, Bedankt!

We weten dat je een belangrijke toespraak hebt gehouden tijdens de Algemene Assemblee, een toespraak met als onderwerp de heiligheid. Ik hoop dat ook wij in de hele wereld die te horen krijgen.

Emmaus: Ik denk dat ook dit een van die inspiraties was die je op een bepaald moment van binnen door de Heilige Geest voelt. We bereidden ons voor op de Assemblee en ik voelde de urgentie, de aanzet om concreet te zijn, te handelen, te beantwoorden aan de noden van de mensheid. En ik kreeg het bijna benauwd bij het idee dit allemaal te moeten doen.

Op een gegeven moment zei ik bij mezelf: maar is dit wel het belangrijkste? Hebben we niet geleerd dat 'zijn' belangrijker is dan 'doen'? En wat is 'zijn' anders dan dat ieder van ons zich voor God plaatst en zegt: God heeft naar mij gekeken, met liefde, naar mij, en hij heeft zijn eigen DNA in mijn hart gelegd, zijn liefde, opdat ik ervan getuig, niet om erover te spreken, om daden te stellen, maar om er met mijn leven en ook met mijn woorden van te getuigen aan wereld. En waarmee? Met dat woord van het evangelie dat Chiara ons heeft leren leven van moment tot moment, dat speciale woord van het evangelie voor ons, het woord liefde, wederzijdse liefde, die wederzijdse liefde die de aanwezigheid van God mogelijk maakt. En alleen God kan dit bewerkstelligen en dan de wereld omvormen.

De paus en iedereen zegt: het christendom groeit door aantrekkingskracht, niet door proselitisme, door buitengewone verkondiging of door buitengewone activiteiten, maar omdat ieder van ons voelt dat we iets moeten doen om te groeien op deze weg van heiligheid, van onze heiligheid, deze heiligheid van gemeenschap, die bestaat uit het leven van de wil van God, moment na moment, en dus een heiligheid die openstaat voor iedereen, die iedereen kan beleven en ik zou echt willen dat dit als het kostbaarste van deze Assemblee blijft.

Het thema zal zeker komen, maar er is ook al het erfgoed van wat Chiara nagelaten heeft, ik hoef daar niets aan toe te voegen.

Dit is hetgeen waarvoor ik me als eerste moet inzetten. Dus ik wil mezelf inzetten om de heiligheid te bereiken die God me vraagt, zodat de wereld mijn getuigenis heeft, het mijne en samen met het mijne dat van jullie allemaal, want jullie zullen zeker samen met mij getuigen.

En nu ik toch de microfoon hier heb...Jij hebt mij bedankt, maar ik moet bedanken voor de honderden boodschappen, whatsappjes, brieven, allerlei geschenken, vanuit de hele wereld die ik heb ontvangen en die echt getuigen van de familie die op deze weg is waar we nu over spreken, van deze familie die Chiara begonnen is te vormen en die ze achter heeft gelaten hier op aarde en die groeit, en ik ben er trots op dat ik aan deze familie deelneem en samen met jullie allemaal op deze weg ben.

Iedereen bedankt, werkelijk met heel mijn hart.

Stefania: Bedankt, Emmaus. Van over de hele wereld.

5. WIE IS MARGARET KARRAM

Stefania: Laten we nu Margaret Karram, de nieuw gekozen presidente van de Focolare, leren kennen met de volgende beelden.

Spreker: Margaret Marie Karram wordt in 1962 in Haifa in Israël geboren in een katholiek Palestijns gezin.

Zij bezoekt de school van de karmelietessen in Haifa waar zij Arabisch, Hebreeuws, Engels, Frans en Italiaans leert.

Op 14-jarige leeftijd leert zij de spiritualiteit van de Focolare kennen die haar hele levenspad zal markeren. Op haar 23ste wijdt ze zich als focolarina aan God toe.

In 1984 verhuist ze naar de Verenigde Staten, waar ze afstudeert in "Joodse Studies" aan de American Jewish University in Los Angeles.

Terug in Jeruzalem werkt ze 14 jaar op het Italiaanse consulaat in Jeruzalem.

Hier wordt ze verantwoordelijke voor de Focolare-gemeenschap.

Ze zet zich steeds meer in voor de dialoog tussen verschillende culturen en religies en hiervoor ontvangt ze verscheidene internationale prijzen en erkenningen.

Sinds 2014 woont ze in Italië waar ze een aantal verantwoordelijke functies bekleedt op het Internationale Centrum van de Focolarebeweging.

Op 31 januari kiest de Algemene Assemblee haar met een grote meerderheid tot presidente van de Focolare. Zij is de derde vrouw, de eerste niet-Europese, die deze functie bekleedt, na Chiara Lubich en Maria Voce.

Stefania: Welkom hier bij ons Margaret Karram, de nieuwe presidente van de Focolare, echt welkom, en ook Jesús Morán, die herkozen is als co-president voor een tweede termijn. Echt welkom.

Zoals we al zeiden, zouden we je graag wat beter leren kennen, Margaret. Uit de beelden hebben we gezien dat er in jou persoon de tegenstrijdigheden en de hoop aanwezig zijn van een

wereld die naar vrede streeft. Dus ik zou je willen vragen: “Wie is Margaret Karram, wie is deze vrouw van Israëlische nationaliteit maar van Palestijnse afkomst?”

Margaret: Ik zal jullie iets over mijzelf vertellen.

Ik ben geboren in een Palestijnse familie, een familie van Palestijnse afkomst die in Palestina woonde vóór de verklaring van de staat Israël. Ik ben de tweede van vier broers en zussen. Van kinds af aan was mijn opvoeding..., ik ben katholiek en mijn ouders - die woonden in de stad Haifa, een stad in het gebied van Galilea, een stad ook waar de drie monotheïstische godsdiensten samenleven, wilden echt dat we van kleins af aan zouden opgroeien met een solide geloof, geworteld in God. En zo hebben ze ons van jongs af aan opgevoed. Daarnaast heb ik mijn schooltijd op een school van karmelietessen doorgebracht.

Op deze school waren we allemaal Arabisch, maar de meerderheid was moslim. Daarom had ik, vanaf het begin, van mijn zesde tot aan mijn achttiende, in de schoolbanken altijd iemand naast mij die anders was. Maar wat ik voel is dat in mijn hart...

Ik zal jullie een klein voorval vertellen waardoor jullie me wat beter leren kennen.

Toen ik vijf was, speelde ik zoals alle kinderen op de binnenplaats. Onze burens waren joden. Vanwege de spanningen die er in het land waren beledigden ze ons altijd als ze ons zagen. Ik herinner me dat ik me een keer door enkele woorden zo beledigd voelde, dat ik desolaat thuiskwam en huilde. Mijn moeder zei tegen me: “Nu veeg je je tranen af en ga je naar buiten, roep deze kinderen – het waren er vijf, zes – en vraag ze of ze binnen willen komen”. Ik dacht: oh je, nu naar buiten gaan, en deze kinderen roepen... met deze pijn die ik van binnen voelde. Ik heb het gedaan uit gehoorzaamheid. Ze zijn binnengekomen en mijn moeder was Arabisch brood aan het bakken. Ze heeft aan ieder van hen een brood gegeven en zei: “Neem dit maar mee naar huis.”

Na dit gebaar zijn de volgende dag hun ouders gekomen om ons te leren kennen, ze wilden weten wie we waren. Dit kleine gebaar is voor mijn hele leven een les geweest: dat liefde haat verdrijft, en dat als ik wilde leven om de samenleving te veranderen, ik echt moest leren over mijn gevoelens heen te stappen en diegene lief te hebben die God naast mij plaatst.

Stefania: We kunnen dus wel zeggen dat je van kleins af aan de dialoog hebt ingeademd.

Nu zou er een foto op het scherm moeten verschijnen, hier, dit is de foto van een historisch moment, het is 8 juni 2014, de oproep voor vrede in de Vaticaanse tuinen. We zien dat daar paus Franciscus, Zijne Heiligheid de Patriarch van Constantinopel Bartholomeus I, de toenmalige president van Israël Shimon Peres en de president van de Palestijnse Autoriteit Mohammad Abbas aanwezig waren.

Jij hebt voor hen het gebed om vrede van Franciscus gebeden. Ik stel me voor dat het een heel emotioneel moment moet zijn geweest. Ook de paus herinnerde zich dit gisteren tijdens de privé-audiëntie en hij zei dat vrede een proces is waaraan we altijd moeten blijven werken.

Hoe is dat voor jou? Hoe denk jij daarover?

Margaret: Ik denk dat dat waar is, ook al zien we nog geen vrede. Maar, zoals de paus gisteren zei, het was ook een tijd van belofte. Ik voel dat de vrede een geschenk is dat we aan God moeten vragen, ik denk dat ik echt met vele anderen moet blijven geloven en dat we moeten blijven werken om vrede op te bouwen, want vrede moet in het dagelijks leven worden opgebouwd, in de kleinste gebaren, met de burens. En wat ik denk dat we kunnen doen, is om steeds meer open te staan voor de ander, de ander te accepteren die anders is, van een andere religie, van een andere cultuur.

Dus ik geloof in vrede, ook al zie ik die nog niet in het Midden-Oosten, maar ik ben er echt van overtuigd dat wanneer we zaaien, ook in het kleine, blijven zaaien, zaaien met hoop dat wanneer God het wil, deze vrede er zal komen. Want ook dit gebed... Natuurlijk kan men misschien zeggen: "Waar heeft dit zo belangrijke gebed toe geleid, een aanroeping en meer niet?". Maar het was als een lichtpunt waar we naar kunnen kijken, omdat het gebed - zoals de Custos van het Heilige Land destijds zei - niet iets is dat iets produceert, het gebed genereert. Dus we moeten vrede blijven genereren in ons hart in de eerste plaats, en daarna met alle anderen.

Stefania: Bedankt Margaret.

6. ACHTER DE SCHERMEN VAN DE ASSEMBLEE VAN DE FOCOLARE 2021

Stefania: Nu gaan we weer terug naar de Assemblee die net is afgesloten, een Assemblee die volledig online plaatsvond, met veel uitdagingen, denk aan het telematisch stemmen, plenaire vergaderingen, bijeenkomsten in kleinere groepen. Met de volgende beelden gaan we een kijkje nemen achter de schermen.

Spreker: Als we de regiekamer zouden willen fotograferen achter de schermen van een wereldvergadering zoals die van de Focolare, zouden we een groothoeklens nodig hebben die een hoek omvat die vanaf Brazilië via Chicago, Brussel en Italië tot aan de Filippijnen gaat.

Hier werken mensen van 24 tot 67 jaar oud, professioneel, maar vooral in grote harmonie, als één "lichaam" samen; een synergie die is gegroeid, zowel vanuit professioneel oogpunt als wat relaties betreft.

In de eerste plaats moet een vergadering online die elementen waarborgen die de geldigheid ervan garanderen.

Voor de toegang tot het platform is er bijvoorbeeld fotografische herkenning nodig van elk van de deelnemers die ook een QR-code toegewezen hebben gekregen.

En het stemmen vindt plaats via een gespecialiseerd platform dat garandeert dat de stem die online wordt uitgebracht: vrij, betrouwbaar en geheim is.

Elke sessie van de Vergadering wordt simultaan vertaald in 5 talen dankzij 34 vertalers in 6 verschillende landen in samenwerking met het team van het Internationale Centrum van de beweging.

Naast de plenaire sessies hadden de 359 deelnemers de gelegenheid om in kleinere groepen samen te komen, maar ook om kamers binnen te gaan voor technische assistentie, ontspanning of gebed.

Nieuws in de vorm van posts en video's hielden de Focolare-leden van over de hele wereld dagelijks op de hoogte, zoals ook berichten en ander materiaal voor de pers dat deden.

7. GENNIE MA (MYANMAR) EN MGR. WILLIAM MICHAEL MULVEY (VS)

Stefania: We hebben gezien wat er achter de schermen gebeurde, wat deze Focolare Assemblee mogelijk heeft gemaakt. We willen nu graag een aantal deelnemers ontmoeten, we hebben contact opgenomen met twee ervan: Gennie Ma uit Myanmar, die het geheel in niet gemakkelijke omstandigheden heeft moeten volgen, vanwege wat er in haar land gebeurt en bisschop Michael Mulvey, van Corpus Christi in Texas. Laten we eens kijken naar hun bijdragen.

Gennie Ma - Myanmar: Ik ben Gennie uit Myanmar. Ik moet bekennen dat ik deze dagen niet 100% aanwezig ben door alles wat er in mijn land gebeurt. Het is echt een moment van duisternis. En in deze dagen besef ik dat er ook in de duisternis iets goeds is. Ik vind de Verlatenheid van Jezus en het waarom. Vanuit de duisternis zie ik mensen van verschillende posities, die samenkomen om een licht te vinden; en edelmoedigheid tussen volkeren; gemeenschap van goederen; technische en morele hulp; aanmoediging om voor gerechtigheid te strijden. Ik voel dat het ons meer op het moment van nu concentreert, omdat we niet weten wat er morgen gaat gebeuren, we hebben alleen het heden. En ik vind God in dit moment, en dat is mooi.

Ik voel zoveel moed en eenheid en dankbaarheid van iedereen van mijn spirituele familie vanuit de hele wereld.

Bedankt

Bisschop William Michael Mulvey - Texas: Hallo, ik ben bisschop Michael Mulvey van het bisdom Corpus Christi in Texas, Verenigde Staten.

Een paar maanden geleden heb ik de uitnodiging ontvangen om deel te nemen aan de Assemblee van de Focolarebeweging die oorspronkelijk in 2020 zou plaatsvinden. Het is voor mij een grote vreugde om hier aanwezig te kunnen zijn.

Ik maak al meer dan 40 jaar deel uit van de Focolare-familie en deelnemen aan deze assemblee is voor mij een grote vreugde, omdat ik weet dat wij allen betrokken zijn bij een nieuw avontuur, wat de mensheid betreft, en ook de Kerk en de spiritualiteit. Het is een grote vreugde.

Deze laatste dagen van de Assemblee zijn een ongelooflijke ervaring geweest. Wij leven in de wereld en als wij kijken naar de dynamiek van de economie en de politiek, beseffen we hoe concurrerend die is. Alles lijkt concurrentie.

Ik zie een horizon van hoop in wat we doen, een grote kans voor de mensheid om zich werkelijk open te stellen voor de Heilige Geest doordat we elkaar liefhebben, naar elkaar luisteren,

samenwerken voor het algemeen welzijn. Ik weet dat dit alles, voor mij, voor mijn bisdom en voor de hele Kerk een grote openheid kan bevorderen voor nieuwe ideeën en een nieuwe benadering in ons streven om mensen bij elkaar te brengen en te werken ten behoeve van hen die zich in de marges bevinden, die uitgesloten zijn en die geen stem hebben. Hier hebben deze mensen een stem.

8. WIE IS JESUS MORAN?

Stefania: Jesús, ik denk dat de meeste van degenen die vandaag verbonden zijn jou kennen, maar misschien niet iedereen, met deze beelden willen we iets van jouw leven laten zien.

Spreker: Jesús Morán wordt op 25 december 1957 geboren in Navalperales de Pinares in Spanje in een gezin van christelijke ondernemers.

Tijdens zijn middelbare schooltijd, als 16 jarige, begint hij deel te nemen aan de bijeenkomsten van de Gen, de jongeren van de Focolare, en wordt hij steeds actiever in de beweging.

Hij studeert filosofie aan de Autonome Universiteit van Madrid en in 1977 besluit hij zich aan God te wijden in de focolaregemeenschap.

Van 1996 tot 2004 is hij gedelegeerde van de Focolare voor Chili en Bolivia. Daar wordt hij op 21 december 2002 tot priester gewijd. Van 2004 tot 2008 is hij medeverantwoordelijke voor de Beweging in Mexico en Cuba.

Hij behaalt in Chili een master in Dogmatische Theologie aan de Katholieke Universiteit van Santiago en in Rome een doctoraat in theologie aan de Universiteit van Lateranen.

In de Algemene Assemblee van de Focolarebeweging in 2008 wordt hij gekozen tot algemeen raadslid en in 2009 treedt hij toe tot de "Scuola Abba", een interdisciplinair studiecentrum van de Focolare.

Op 13 september 2014 wordt hij door de Algemene Assemblee gekozen tot co-president van de Focolarebeweging en op 1 februari jl. is hij herkozen.

Stefania: Hier zijn we, Jesús, nu een vraag voor jou. We hebben ons afgevraagd of het mogelijk was om deze Assemblee te houden, of de online-modaliteit een echte deelname van iedereen mogelijk maakte. Hoe is het volgens jou gegaan? Welke richtlijnen zijn er voor de komende 6 jaar naar voren gekomen?

Jezus: Ik denk dat het heel goed is gegaan. Ze hebben vertrouwen in ons gehad, kard. Farrell, Linda Ghisoni. Ik denk dat het heel goed is gegaan. Bijna wonderbaarlijk, want een Assemblee houden, met vier thema's, 19 onderwerpen die ook in groepen zijn behandeld, niet alleen in plenaire sessies, was vanuit een bepaald oogpunt gekkenwerk. We hebben verschillende platforms gebruikt en ik geloof dat er, zoals we gezien hebben, een echt buitengewoon en zeer bekwaam team was.

En dan uiteraard de hulp van de genade van de Heilige Geest.

Wat waren de onderwerpen? Dat is niet zo gemakkelijk samen te vatten, maar ik zou zeggen: we wilden vertrekken vanuit de werkelijkheid. Wat is deze werkelijkheid? De wereld van het lijden, een enorme uitgebreide wereld, want daaronder vallen de buiten geslotenen, ongelijkheid, de veworpenen, de misbruikten, al degenen die geen plek hebben in deze wereld, de mensen met corona. Dit alles wat voor ons, in het licht van het charisma, het gelaat is van de gekruisigde en verlaten Jezus. We wilden vertrekken vanuit de realiteit om de gekruisigde en verlaten Jezus tegemoet te treden. En dit is een fundamentele kwestie.

Hierbinnen zijn er veel andere thema's, maar dit is de basis.

Ten tweede: identiteit, onze identiteit. - In werkelijkheid is dat al onze identiteit, de gekruisigde en verlaten Jezus tegemoet treden. – Maar wie zijn wij? Iemand had het over een profetisch collectief. Chiara zei: een volk "ontstaan vanuit het Evangelie". Dus we zouden kunnen zeggen dat het een profetisch collectief is dat verankerd is in het Woord. Dit was belangrijk omdat we anders niet eens de kracht zouden hebben om het lijden tegemoet te treden als we niet verankerd waren aan het Woord.

Een derde ding zou de stijl zijn, d.w.z. met welke stijl willen we dit doen? Een synodale stijl, zei de paus, dus een synodaal bestuur en een intergenerationele stijl. Dit kwam heel sterk naar voren, dus we willen echt met de jongeren samenwerken, dit alles doen samen met de jongeren. Dus niet langer dat de jongeren het onderwerp van onze zorg zijn, maar ze zijn bij ons, dat we dit alles samen met hen willen doen.

Dus de sleutelwoorden die naar voren zijn gekomen, zijn drie: nabijheid, actie en contemplatie.

Dit is mijn samenvatting.

Stefania: Bedankt, Jesús, een samenvatting die we zullen kunnen verdiepen.

9. DE ASSEMBLEE VAN DE FOCOLARE 2021 OP AUDIENTIE BIJ PAUS FRANCISCUS

Stefania: Velen van ons hebben het gisteren kunnen volgen, op 6 februari werd de Algemene Assemblee van de Focolare in privé-audiëntie ontvangen door paus Franciscus. Hier zien we het op de beelden. Maria Voce die met grote genegenheid door de paus werd ontvangen, presenteerde de nieuw gekozen presidente, Margaret Karram die een groet voor de paus heeft uitgesproken.

Om de Focolare aan te moedigen op hun weg, heeft de paus enkele overwegingen aangeboden die hij in drie punten samenvatte: Hoe de tijd van na de stichteres tegemoet treden?, het belang van de crises, coherent en met realisme de spiritualiteit beleven.

We bekijken enkele fragmenten uit de toespraak van de paus.

Paus Franciscus: Het 'na de stichteres'. Twaalf jaar nadat Chiara Lubich naar de hemel is vertrokken, zijn jullie geroepen om de natuurlijke verbijstering en ook de numerieke achteruitgang te overwinnen, om een levende uitdrukking te blijven van het oorspronkelijke

charisma. [...] Het is een kwestie van trouw blijven aan de oorspronkelijke bron door ernaar te streven deze te heroverwegen en uit te drukken in dialoog met nieuwe sociale en culturele situaties. [...] Deze houding van openheid en dialoog zal jullie helpen elke zelfreferentie te vermijden [...] dat is wat we hopen voor de hele Kerk: oppassen dat je je niet in jezelf terugtrekt, wat leidt tot het altijd verdedigen van de instelling ten nadele van mensen, en dat kan ook leiden tot rechtvaardiging of verhullen van vormen van misbruik. [...] In plaats daarvan is het beter moedig te zijn en problemen met parrhesie en waarheid onder ogen te zien, altijd de aanwijzingen van de Kerk, die Moeder is, een ware Moeder is, te volgen en tegemoet te komen aan de behoeften van gerechtigheid en liefde. [...]

Het tweede thema dat ik jullie wil voorstellen, is het' *belang van crisissen*'. Men kan niet leven zonder een crisis. Crisissen zijn een zegen [...] Elke crisis is een oproep tot nieuwe rijpheid; [...] Tegenwoordig wordt er veel nadruk gelegd op het belang van veerkracht bij moeilijkheden, d.w.z. het vermogen om deze op een positieve manier onder ogen te zien door er kansen uit te putten [...] Het is de taak van degenen met bestuursfuncties, op alle niveaus (vooral jij, nietwaar) om te streven naar het omgaan met de crisissen in de gemeenschap en de organisatie op de beste, meest constructieve manier; daarentegen vragen de spirituele crises van mensen, waarbij de intimiteit van het individu en de sfeer van het geweten betrokken zijn om voorzichtig te worden benaderd door mensen die geen overheidsfuncties bekleden, op elk niveau, binnen de beweging. En dit is altijd een goede regel van de Kerk geweest, die niet alleen geldt voor de momenten van crisis van mensen, maar in het algemeen geldt voor de begeleiding op hun spirituele weg. Het is dat verstandige onderscheid tussen het externe en het interne forum waarvan de ervaring en traditie van de Kerk ons leert dat dat onmisbaar is. [...]

Ten slotte het derde punt: *'coherent en met realisme de spiritualiteit beleven'*. [...] Het uiteindelijke doel van jullie charisma valt samen met het verlangen van Jezus in zijn laatste, grote gebed aan de Vader: "dat zij allen één mogen zijn" (Joh. 17:21), verenigd [...] Wat betreft het handelen naar buiten toe moedig ik jullie aan om te getuigen [...] van nabijheid, met broederlijke liefde die elke barrière overwint en elke menselijke conditie bereikt [...] Wat betreft jullie inzet binnen de beweging, spoor ik jullie aan om de synodaliteit meer en meer te promoten, zodat alle leden, als hoeders van hetzelfde charisma, medeverantwoordelijk zijn en deelnemen aan het leven van het werk van Maria en de specifieke doeleinden ervan [...] En ik dank jullie hartelijk voor jullie vreugdevolle getuigenis van het evangelie dat jullie de Kerk in de wereld blijven aanbieden. [...]

Stefania: Een werkelijk buitengewoon geschenk, dat we eveneens kunnen verdiepen en waar we op terug kunnen komen.

Maar op dit punt zou ik je willen vragen, Margaret, wat wij denk ik ons allemaal afvroegen toen we de audiëntie volgden. We hebben gezien dat er momenten zijn geweest van een persoonlijke dialoog met de paus. Kun je ons vertellen waarover jullie hebben gesproken?

Margaret: Het is het geen geheim maar toch. We waren met Maria Voce en Jesús Morán en we wilden de paus ook iets geven.

We hebben hem dus een envelop aangeboden voor zijn armen en daarna een kleine olijfboom. En Maria Voce zei tegen hem: “Deze plant is ook een symbool van vrede, we staan nog aan het begin, maar die zal groeien”. En hij keek me aan en zei terwijl hij de aarde aanraakte: Want daarvoor had ik tegen hem gezegd: “Heilige Vader, deze plant is niet alleen een teken van vrede, we hebben in onze Assemblee ook gesproken over integrale ecologie en deze plant is ook als een symbool van onze inzet daarvoor”.

En hij zei: “Deze plant moet water krijgen, hij moet gevoed worden”. Toen raakte hij de takjes aan en zei: “hij moet ook gesnoeid worden”. Toen zei hij: “houd moed, vooruit”.

Dus het was een prachtig moment, een heel diepgaand moment, we moeten begrijpen wat het betekent om te voeden en te snoeien.

En daarna was het een vreugde dat de paus iedereen wilde begroeten. Dat ontroerde me.

Stefania: Dat was niet voorzien.

Margaret: Nee dat was niet voorzien, hij zou de zaal verlaten. En in deze begroeting was de hele wereld daar vertegenwoordigd, iedereen zei waar hij vandaan kwam, wat hij in zijn hart had. En de paus had een woordje voor ieder, een verzekering van gebed, van aanmoediging, soms maakte hij ook een grapje: “Hou je van maté?”, of zo. Het was een heel vertrouwelijke samenzijn.

Ik denk, ik hoop, het was onze wens om de paus vreugde te kunnen geven en ik hoop dat we dat gedaan hebben.

Stefania: Bedankt Margaret.

10. AFSLUITING

Stefania: We naderen het einde. Ik zou je een allerlaatste korte vraag willen stellen: wat heb je voor de komende jaren in je hart?

Margaret: Een moeilijke vraag.

Wat op dit moment in mij opkomt, is dat we blije mensen kunnen zijn, getuigen van de verkondiging van het geleefde evangelie dat voor ons betekent de eenheid leven, maar blij zijn, getuigenis afleggen van de vreugde van de Verrezenen. Dit is wat ik nu in mijn hart heb, en ik weet niet of ik kan groeten? Allereerst wil ik bedanken, het is voor mij een kans om met de hele wereld verbonden te zijn. Ik heb veel berichten ontvangen, veel brieven ook van persoonlijkheden van de Kerk, van verschillende Kerken, van mensen van verschillende religies, joden, moslims, ik werd echt overspoeld met berichten en ik kon niemand antwoorden omdat we nog in de Assemblee waren, we waren aan het werk en ik wilde deze dagen..., ze waren erg vol en ik wilde ze ook in vrede leven.

Dus ik maak van deze gelegenheid gebruik, ook van zoveel focolares in de wereld, verspreid over alle continenten, om mijn oprechte dank uit te spreken voor de liefde, de eenheid en genegenheid die ik onmiddellijk voelde op duizenden manieren.

En als jullie mij toestaan, zou ik in het Arabisch ook onze gemeenschappen in het Midden-Oosten op een bijzondere manier willen begroeten. Ik wil ze graag bedanken, maar ik zal het in het Arabisch doen. (Begroeting in het Arabisch)

En ook voor die van de Hebreeuwse taal. (Groet in het Hebreeuws) Vrede en een grote omhelzing voor iedereen.

Stefania: Bedankt Margaret.

Jesús: Ook ik maak van de gelegenheid gebruik om te bedanken. Ik antwoord graag, maar deze keer gaat het niet lukken. Dus ik bedank iedereen die mij geschreven heeft, veel minder dan aan jou, maar velen, voor alle genegenheid, voor alle liefde.

Wij Spanjaarden hebben veel Arabische woorden, maar ik hoop dat je me nog minstens een paar zinnen leert om deze mooie taal te kunnen spreken.

Stefania:. Bedankt Margaret, bedankt Jesús, bedankt Emmaus. We danken zijne Eminentie, mevrouw Linda Ghisoni voor dit moment van familie, van een planetaire familie.

Een familie die op aarde leeft en in de hemel leeft. We willen graag Jean-Paul Brotel herinneren, een focolarino, onze medewerker van het focolarejournaal van het 'Centro Santa Chiara' die op 2 februari naar de hemel is gegaan. We willen hem heel hartelijk bedanken.

We zijn aan het einde gekomen, we zien elkaar weer voor het volgende focolarejournaal op 27 maart om 12 uur Italiaanse tijd. Dank aan iedereen, succes met het werk voor het nieuwe team van raadgevers van het Centrum van het Werk en een groet aan iedereen die ons over de hele wereld volgt.

Bedankt dat jullie bij ons waren en tot snel.